

Βάζω τα σωστά ι,η,ει

Ο Χριστός και τα πουλιά

Κάποτε, λένε, έσκυψε ο Χριστός στα νερά μιας λίμνης και του έπεσε ο σταυρός και χάθηκε. Τότε μαζεύτηκαν γύρω του τα πουλάκια και θέλησαν να βοηθήσουν. Πρώτα πάει το περιστέρη, σκύβει στη λίμνη και βρέχει μόνο τα νύχια του. Ο

Χριστός για να το θυμάται του βάζει κόκκινο χρώμα στα ποδαράκια του. Πάει το χελιδόνι, δεν καταφέρνει τί-

ποτα. Ο Χριστός του βάζει την κοιλίτσα του με άσπρο χρώμα.

Στην καρδερίνα, που δεν μπόρεσε κι εκείνη να τα καταφέρει, βάζει κόκκινη τη μούλα και βάζει πιτσιλιές στα φτερά. Στην πέρ-

δικα για σημάδι βάζει μύτη και πόδια κόκκινα, τις σουσουράδας κάνουν τρίχρωμη την ουρά της, στον

κοκκινολαίμο —το λέει και τ' όνομά του— βάζει κόκκινο το νλαιμό, στ' απδόν χαρίζει μελωδικά φωνά. Έτσι συνεχίστηκε και στα άλλα πουλάκια, είτε μικρά είτε μεγάλα.

Τέλος, ένας αϊτός από ψηλά ζυγιάζεται και ορμά μέσα στα νερά και ανασύρει τον σταυρό. Τότε ο Χριστός τον σφραγίζει στη ράχη και τον κάνει σταυραϊτό.

Παϊκός θούλος*